

Modlitby matiek

z komunity Útecha

LIST MM č. 3

september 2015

Vydáva: Hnutie Modlitby matiek, sídlo Fedinova 5, 851 01 Bratislava, IČO 31 799 701, 20. ročník. Registrácia MK SR: EV 3667/09.

**„Rozviňte zástavu proti múrom Bábelu,
zosilnite stráž, postavte hliadky, zriad'te postriežky...“**

Jer 51, 12

Dátumy do vašich kalendárov:

23. – 25. októbra 2015 – národná konferencia MM v Brne;

31. októbra 2015 – oslavy 20. výročia MM v Londýne vo Westminstersej katedrále;

8. – 10. apríla 2016 – veľké stretnutie MM vo Svite

Milé mamy, pozdravujeme vás z Bratislavy! Naše srdcia ešte stále horia radosťou zo stretnutia, ktoré sme tu mali cez víkend – Národný pochod za život. Toto stretnutie prekonalo všetky naše očakávania. Bolo krásne! Ďakujeme vám za modlitby, obety, pôsty, v ktorých sme sa spájali na tento úmysel. Kráčať alebo len tak stáť v dave malých hlúčikov ľudí, ktorí sa v úplnom pokoji rozprávali alebo smiali, bolo nádherné. Plno malých detí, ktoré s rodičmi čakali na to, kedy sa už ten pochod začne a pohne. ☺ Kostoly plné na prasknutie, kde akoby sa tí skôr narodení stratili. Všade bolo veľa krásnych mladých ľudí a rodín s deťmi a kde-tu múdre oči a láskavé ruky starých otcov a mám. Otcovia biskupi, kňazi a sestričky boli s nami, prihovárali sa nám všetkým a potom spolu s nami kráčali ulicami mesta. Mohli sme ich pozdraviť, prihovoriť sa im, mohli sme sa spolu radowať z toho, že sa máme.

Všetci sme boli svedkami zázraku v priamom prenose, ako sa Pán stará o všetko. A nielen stará, ale aj dopĺňa to, na čo my nestačíme, napríklad počasie ☺: predpovede pre Bratislavu boli plné búrok a chladu a tu bolo krásne počasie, presne také, aké sme potrebovali. Posielame vám plným priehrstím radosť, ktorá sa slovami nedá opísať.

Zaujali ma dve udalosti, ktoré boli akoby mimo pochodu za život, a predsa patrili do Božieho plánu týchto dní. Prvá z nich bola v sobotu cez obed. Bratislavou kráčala veľká skupina Filipíncov, ktorí niesli na nosidlách sochu Panny Márie ozdobenú nádhernými bielymi kvetmi a modlili sa po anglicky ruženec. Nevedeli nič o tom, že v nedeľu bude pochod za život, ale prišli, aby svojimi modlitbami požehnali ulice Bratislavy. Svoj pochod zakončili v Dóme sv. Martina svätou omšou. Mali so sebou troch kňazov a za pár minút zaplnili celý chrám. O štvrtej hodine už plávali loďou naspäť do Viedne. ☺ Prišli akoby „poupratovať“ ulice tesne pred Národným pochodom za život.

Druhá udalosť sa začala po skončení pochodu za život v nedeľu o 18.00 hod. Kamarátka Janka ma pozvala na koncert do Reduty. Nič netušiac som hneď na začiatku zistila ☺, že je to Medzinárodný ekumenický koncert na záver Kultúrneho leta a hradných slávností Bratislava 2015. Každá skladba bola modlitbou! To som ešte nikdy nevidela. Na koncerte boli prítomní predstavitelia mesta aj všetkých cirkví na Slovensku. Na koniec tohto koncertu sme dostali osobitné požehnanie od každého predstaviteľa cirkví na Slovensku. Keď nás požiadali, aby sme sa postavili pred požehnaním, prosili sme v srdci Pána Boha, aby tieto požehnania išli na všetky matky a ich rodiny, nielen z MM, ale z celého Slovenska. Mnohé z vás boli v tom čase na ceste domov. Bolo to zakončenie Národného pochodu za život, aké vie pripraviť len náš Pán! Neočakávané, nádherné, plné jeho lásky a pokoja. Po požehnaní sme s úžasom bez dychu počúvali nádhernú Ave Máriu, ktorou sa zakončil nielen koncert, ale aj jeden výnimočný deň v histórii našej krajiny.

Drahé mamy, ďakujeme za našu krajinu, za nádherných ľudí, ktorí tu žijú a pracujú, za všetkých dobrovoľníkov, ktorí nemyslia na seba a slúžia ostatným. Prosíme vás, ďakujeme na našich stretnutiach Pánu Bohu za dar Národného pochodu za život, za našich otcov biskupov, ktorí nás naň pozvali, za všetkých ľudí, ktorí ho pripravovali s láskou a radosťou, a najmä za pána Mareka Michalčíka, za ochranu jeho a jeho drahých, lebo Pán cez neho urobil neveriteľný zázrak, z ktorého budeme všetci ešte dlho žiť. Napíšme si ich všetkých do našich zošitov a predkladajme ich Pánovi.

S láskou a vďakou mama Jana Pajanová

Svetlo, ktoré svieti vo tmách

„Ty, vľúdne svetlo, ma ved', som sklúčený a v tme: ty ved' ma vpred! Temná je noc, môj domov je v dialke preč. Ty ved' ma vpred!“

Milé mamy, *Lead kindly light* je názov básne, ktorú blahoslavený kardinál Newman ešte ako anglikán napísal počas svojho pobytu v Taliansku. Sám Newman dal tejto básni názov *The Pillar of Cloud*, teda *Oblačný stĺp*, symbol inšpirovaný izraelským putovaním z Egypta do prisľúbenej vlasti. Newman túto poéziu napísal vo chvíli hlbokkej duchovnej skúšky choroby, ktorá ho zastihla na Sicílii (pravdepodobne týfusová horúčka), keď si myslel, že už zomiera. Keď sa uzdravil, počas svojej cesty späť do Anglicka, na morskom pobreží v priplave zvanom Bocche di Bonifacio medzi Sardíniou a Korzikou, Newman odovzdal svoj život úplne vedeniu toho vľúdneho svetla, v ktorom ľahko spoznáваме nádhernú biblickú inšpiráciu „svetla, ktoré svieti vo tmách“ (Jn 1). Uvedomil si svetáctvo a márnivosť vo svojom živote, napriek tomu, že už bol anglikánskym kňazom, ktorý svoj život daroval Kristovi. Toto vľúdne a priateľské svetlo je princípom každého autentického – ozajstného obrátenia. Podstatu obrátenia svätého Pavla opisuje svätý Lukáš vo svojich Skutkoch apoštolských takto: „Zrazu ho zalialo svetlo z neba!“ Newmana toto svetlo priviedlo postupne až do lona Katolíckej cirkvi.

V tomto historickom období utečeneckej krízy obrovských rozmerov sa potrebujeme zahľadieť do tohto svetla, Svetla, ktoré zažiarilo po sťahovaní národov v Európe a dokázalo vytvoriť európsku kresťanskú civilizáciu. Európa dnes sa musí pýtať na zásadnejšie otázky, než tie súvisiace s utečeneckou krízou: **kvôli čomu sa ešte oplatí žiť a zomierať?** Európa stráca toto vľúdne Svetlo, ktoré viedlo veľkých tvorcov našej civilizácie. Potrebujeme znovu vykročiť na cestu viery, na ktorej nás vedie vľúdne svetlo k obráteniu srdca. Tam, kde je dôvera v Boha, kde sa dáva sloboda darovať sa a milovať, tam nájdeme nádherné kláštory, rozkvitajúce civilizácie, bohatstvo, zdravie, kultúru, rozvoj. Naopak tam, kde sa pestuje kultúra individualizmu, uzavretosti, tam rastie chudoba vo všetkých zmysloch.

Priznám sa, že práve v cudzine (prežil som tam osem rokov, tri roky som sa venoval pastoračii slovenských imigrantov v Taliansku) som objavil, aké je Sväté písmo plné tejto skutočnosti cudziny a cudzincov a migrácie. Abrahám sa stáva cudzincom. Boh ho pozyva k migrácii: „*Vyjdi zo svojej zeme.*“ Izrael sa stáva cudzincom v Egypte a Mojžiš ho vyvádza z cudziny do domovskej krajiny Palestíny. Izraeliti sa stávajú po 400 rokoch exilu cudzincami v samotnej Palestíne, ktorá bola ich vlastnou krajinou. Ťažko čítať mnohých prorokov Starého zákona bez toho, aby sme brali do úvahy exilovú, cudzineckú situáciu Židov v babylonskom zajatí. Ježiš sám sa stáva cudzincom, emigrantom ešte v detstve – spomeňme útek do Egypta. A „životný štýl cudzinca“ mu zostane vlastný aj neskôr: „*Líšky majú svoje skrýše, ale Syn človeka nemá, kde by hlavu sklonil.*“

A táto „cudzinecká spiritualita“ by mala byť vlastná každému kresťanovi, ktorý nie je na tejto zemi doma, ale je pútnikom do vlasti, ktorá je v nebi. V knihe *Leviticus* je aj takéto ustanovenie: „*Pôda sa nebude predávať navždy, lebo pôda je moja a vy ste len cudzincami a prišielcami u mňa.*“ Veľkým nebezpečenstvom pre nás je „usadenie sa“. Vo chvíli, keď sa usadíme, etablujeme, usalašíme, upelešíme, vtedy obyčajne uviazneme vo vlastnej sebestačnosti, sebestrednosti, samolúbosti, egoizme a individualizme. Ak my kresťania stratíme zmysel pre túto „spiritualitu cudzinca“, stávame sa obmedzenými, prestávame byť citliví na Boží hlas, na hlas brata, ktorý kričí o pomoc.

Aj na púšti dnešného sveta potrebujeme ten oblačný stĺp a svetlo viery. V liste *Evangelii gaudium* pápež František hovorí: „Na niektorých miestach sa vytvorila duchovná púšť – plod takého modelu spoločností, ktoré chcú byť vybudované bez Boha alebo ničia svoje kresťanské korene. Na takých miestach „sa kresťanský svet stáva sterilným a vyčerpáva sa, ako keď sa príliš vykorisťovaná pôda postupne premieňa na púšť“ (Newman). Zasa v iných krajinách násilné odmietanie kresťanstva núti kresťanov žiť svoju vieru takmer v skrytosti – vo vlasti, ktorú milujú. Toto je ďalšia veľmi bolestivá forma púšte. Ale aj vlastná rodina alebo pracovné miesto sa môžu stať tým vyprahnutým prostredím, v ktorom treba udržať kresťanskú vieru pri živote a snažiť sa ju šíriť. Avšak „práve vychádzajúc zo skúsenosti tejto púšte, tejto prázdnoty, môžeme nanovo objaviť radosť z viery, jej životnú dôležitosť pre nás, mužov a ženy. Ako v púšti človek znovu objavuje hodnotu toho, čo je podstatné pre život, tak aj v dnešnom svete je mnoho znamení smädu po Bohu, po poslednom zmysle života. A v púšti treba najmä ľudí viery, ktorí svojím životom ukážu cestu do zaslúbenej zeme, a tak udržia nádej nažive“.

Milé mamy, Boh vás žehnaj, aj vaše spoločenstvá MM.

o. Juraj Vittek

Neočakávaná návšteva

Pred necelým mesiacom sme dostali v našej skupinke MM slovo proroka Jeremiáša od polovice 21. kapitoly do polovice 22. kapitoly. Pán sa nám prihováral veľmi živo k situácii, ktorá bola a je pre nás mnohých ešte stále nečakaným prevrpením – a to je príchod utečencov z krajín Stredného východu do stredu Európy.

Cítili sme veľmi jasne, ako nás cez slová Písma Pán pozyva, aby sme si otvorili srdcia pre týchto ľudí skôr ako domy. Aby sme ich prijali v srdci a modlili sa za nich. Len tak budeme pripravené na pomoc, akú bude pre nich od nás žiadať Pán. Máme *súdiť spravodlivo, vytrhať utláčaných z rúk násilníkov*. Nemáme hovoriť: *Kto sa odváži napadnúť nás a vtrhnúť do našich úkrytov?* Ak budeme mať otvorené srdcia pre tých, ktorí utekajú, Pán ich sám usmerní a nájde im miesto, kde budú môcť žiť. Lebo toto hovorí Pán: *...nezaobchádzajte zle s cudzincom, so sirotou a vdovou*

a neutláčajte ich... Keď budeme mať pre nich otvorené srdcia a budeme sa za nich modliť, oni skôr, ako k nám prídu, budú cítiť našu lásku a stretnutia s nimi môžu byť požehnané. A keby aj prišli k nám ako nepriatelia, modlitba bude pre nás bezpečný úkryt.

Minulý týždeň sme si na MM otvorili znovu proroka Jeremiáša, 51. kapitolu verš 11 – 19. Boli sme prekvapené a dotknuté Božím vedením. Pán nás volá do boja! *Ostrite šípy, naplňajte tulce! ... Rozviňte zástavu proti múrom Babelu, zosilnite stráž, postavte hliadky, zriadte postriežky...* Rozmýšľali sme, o aký boj ide. Toto slovo bolo pre mňa meditáciou na niekoľko dní.

Myslím, že pred Rokom Božieho milosrdenstva ide o boj proti Babelu v nás samých, v našich srdciach. Možno práve utečenci, ktorých môžeme sledovať v televízii, sú pre nás výzvou od Pána, aby sme sa zamysleli nad naším životom a nad naším vzťahom k Bohu. Aby sme objavili v našom srdci modly, o ktorých nevieme. Aby sme sa pýtali Pána, ktorá časť nášho srdca mu ešte nepatrí, kde sme ho ešte nepustili...

Uvedomila som si, aké lákavé pre nás je sedieť pri televíznych novinách a chvieť sa hrôzou z toho, čo sa deje vo svete, alebo pozeráť nejaký obľúbený seriál – čas týchto vysielaní máme podivuhodne vyhradený výlučne pre televíziu. Ale akým veľkým problémom je vyhradiť si len niekoľko minút pre ticho s Pánom, pri Božom slove alebo pri adorácii. Výsledok poznáme – po správach sme plné nepokoja a po stretnutí s Ježišom sme naplnené novou nádejou a radosťou, ktorá sa šíri okolo nás ako vôňa nardového oleja bez toho, aby sme čokoľvek povedali.

Niekedy hodiny beháme po obchodoch alebo po internete a nakupujeme veci v zľavách, ktoré často ani nepotrebujeme, a pritom zabúdame, aký je čas drahý.

Sme nespokojné s tým, čo máme, s našou robotou, s deťmi, s politikmi, lebo nevieme povedať svoje osobné FIAT na plnenie Božej vôle. Nechceme sa pozrieť do svojho srdca, tak radšej pozeráme a rozoberáme životy druhých – to nebolí, ale ani nikam nevedie. Niekedy šomreme ako Izraeliti, lebo sme zahladené samy na seba, a tak si zatvrdzujeme srdcia. Strácame priateľstvo s Ježišom a ani to nebadáme.

Často sa ponosujeme, ako sú niektorí ľudia bohatí a na akých autách chodia. Ale už menej sa pozeráme na to, ako a čo robia. Keď chvíľu počúvame samy seba, zistíme, že vlastne hovoríme len o našej úbohej závidi, ktorá môže aj zabíjať, a o našej neschopnosti úprimne ďakovať Pánu Bohu za to, čo máme. Prorok Jeremiáš hovorí Pánovo slovo: *Osprostel každý človek, vedomosti nemá, dožil sa hanby každý zlievač pre modlu, lebo je klam jeho liatina, nieta ducha v nej. Ničotou sú, dielom na posmech, v deň svojho navštívenia zahynú.*

Drahé mamy, možno si poviete, veď to nie je o mne. Ale Pán nás *všetky* pozýva, aby sme sa pripravili na boj. Aby sme zosilnili strážu, aby sme pripravili postriežky. Prosme ho, aby nám pomohol a ukázal, čo to znamená pre každú z nás osobne. Rozvinutie zástavy by mohlo byť pre nás *rozhodnutie zmeniť* svoj život a prosiť, aby sme sa vedeli pozrieť na seba Božími očami. *Pane, tu je môj život, pomôž mi, prosím.* Pán Ježiš túži, aby sme ho pozvali do nášho života, veď práve preto nás do MM pozval. Čaká, že sa mu odovzdáme a dovolíme mu byť Pánom nielen nášho života, ale aj života našich detí a manželov. Ak toto rozhodnutie spravíme, potom sa nemusíme báť utečencov, ani ničoho iného, *aj keby sme mali ísť tmavou dolinou, lebo JEHO prút a JEHO palica sú nám útechou.*

Pán Ježiš nás cez MM pozýva, aby sme boli ako deti. Do jednej škôlky v Rakúsku umiestnili deti utečencov medzi rakúske deti. Pýtali sa potom malého chlapčeka, ako sa správajú tí utečenci. Chlapčekova odpoveď bola: *my v našej škôlke nemáme utečencov, my tu máme len deti.* ☺ *mama Jana*

Neočakávaná bolesť

Milé mamy, niekedy sa v našom živote udejú bolestné veci, ktoré neočakávame. Môže to byť strata domu, keď nemôžeme ďalej platiť úver, môže to byť náhly predaj auta, keď nás prinúti okolnosti. Toto sú situácie, ktoré nám znepríjemnia život, ale nie je to najhoršie, čo nás môže stretnúť.

Oveľa bolestnejšie sú straty niekoho blízkeho, napríklad keď dieťaťko odíde skôr, ako sa z neho môžeme tešiť, alebo keď odprevádzame na večnosť naše dospelé dieťa.

Cez prázdniny prežila mama Tánička z našej skupinky bolesť, ktorá bude trvať ešte dlho. Rana, ktorú môže zahojiť len Pán.

Prosíme vás o modlitbu za túto rodinu, ale aj za každú rodinu ťažko prežívajúcu bolesť, ktorá prišla náhle a nikto nebol na ňu pripravený. Ďakujme Pánovi, že sa môžeme navzájom niesť v modlitbách. Ďakujme za všetky krásne manželstvá, aj keď my samy také neprežívame. *mama Jana*

Drahé mamy! Postretlo nás nešťastie. Aspoň v ľudskom ponímaní to tak cítime a prežívame.

Náš drahý ocko Lacko, môj milovaný muž, človek tichý, ale s veľkým láskavým srdcom, nám zomrel.

Nechce sa mi tomu uveriť, ale je to tak. Pán si ho zobral k sebe v Slovinsku na dovolenke. Splavoval s naším synom Ivanom rieku Soču.

Bol krásny deň. Na rieke bolo veľa ľudí. Do konca trasy chýbalo málo, keď loďka narazila na kameň a prevrátila sa. Nebolo to prvýkrát a Lacko bol dobrý plavec. Bývalý jachtár aj surfár. Mal na sebe neoprén, vestu aj helmu.

Nevieme, prečo sa mu nepodarilo vynoriť. Keď sa Ivko k nemu dostal a privolal pomoc, bolo už neskoro. Ja som bola s autom na ceste po nich. Boli so mnou aj naši „malí“ Jurko a Tomáš. Keď sme prišli k rieke, boli tam už záchranári, polícia a o chvíľu aj vrtuľník. Stalo sa to v utorok popoludní.

V piatok večer Lacko svoj boj o život prehral. My veriaci však máme nádej, že si ho Pán zobral k sebe. Bol to večer pred sviatkom nanebovzatia Panny Márie, ku ktorej sa Lacko veľa rokov rád modlil a utiekal o pomoc.

Všetci sme okolo jeho postele cítili veľkú Lásku a Pokoj. Keď sme od neho odchádzali, mal pokojnú tvár. Vyzeral, že spí a niečo pekné sa mu sníva.

Nejako sa musíme naučiť žiť bez neho. Veľmi to bolí. Vaša pomoc a láska, ktorú nám mnohí preukazujete, nám veľmi pomáha. Ďakujem Pánu Bohu za Vás všetkých, ktorých mi dáva na tejto ceste. Ďakujem za Vaše modlitby, maily a sms-ky.

S láskou Táňa a deti

Medzinárodné stretnutie MM v Ríme

Pri spomienke na cestu do Ríma musím v prvom rade poďakovať Pánovi, že ma tam pozval, že som mohla byť prítomná na oslave Božej prozreteľnosti, ktorú Pán koná cez MM vo svete.

Najprv sme dlho zvažovali cestu. Z môjho vyškoleného manažérskeho pohľadu čo najefektívnejšie využiť každú minútu, cesta autom bol „zabitý“ čas, načo ísť 2 dni do Ríma, keď lietadlom sme tam za 1,5 hodiny. Ale Božie cesty sú iné ako naše predstavy, a keď sa človek nechá viesť, zistí, že naozaj *všetky cesty vedú do Ríma* ☺ a všetko má svoj význam. Cestovali sme štyri ženy, s Jankou sme sa striedali v šoférovaní, čas v aute sme využívali na rozhovory, modlitbu a zdieľanie našich rodinných pomerov. Vyrazili sme v sobotu ráno z Bratislavy a už pred obedom sme boli na severe Talianska. V deň sviatku sv. Antona Paduánskeho si nás tento svätec pozval oslavovať spolu s tisícmi pútnikov do Padovy. Bola som tam prvý raz a neprestávala som ďakovať pri jeho hrobe, že to môžem vidieť a prežiť túto slávnosť – slávny voz s jeho sochou s krásnou kvetinovou výzdobou, ktorá prechádza mestom, byť účastná na slávnostnej svätej omši a prosiť za konferenciu MM v Ríme pri jeho hrobe. Toto bola duchovná príprava a tu som to začala chápať. Pokračovali sme do mesta Forlì, kde sme chceli navštíviť pozostatky sv. Peregrina. Už sa zvečerievalo a nemali sme ubytovanie, v modlitbe sme prosili Pána, aby sme mali kde hlavu skloniť, a Pán sa naozaj postaral. Zazvonili sme na bránu kláštora, nemali ubytovanie pre pútnikov, ale odporúčali nám hotel, kde bol na recepcii Slováčok a ten nám dohodol s majiteľom dobrú cenu aj povedal všetky potrebné informácie. Ráno sme zažili sv. omšu pri sv. Peregrínovi spolu s filipínskymi pútnikmi a dostalo sa nám milosti, že kňaz nás zobral do kaplnky, kde Pán Ježiš sv. Peregrínovi uzdravil nohy, a modlil sa aj za nás, dal nám pomazanie olejom.

Nedeľa pokračovala ešte cestou do Assisi a opäť som len ďakovala a chválila Pána za sväté miesta, ktorými sme kráčali. Všetky naše starosti sme tam zložili na sv. Františka a sv. Kláru a už naozaj sme vyrazili do Ríma.

Na konferencii sa stretli mamy z 30 krajín, prišli sme oslavovať 20. výročie MM vo svete, ďakovať a znova prosiť o Pánovo požehnanie. Prišli mamy z Južnej Kórey, Austrálie, Ruska, Ukrajiny, Nórska, Francúzska, Švajčiarska, Nemecka, Litvy, Česka, Surinamu, Brazílie, Nigérie... a mnohé ďalšie. Pri krátkych príhovoroch jednotlivých mám som neprestávala ďakovať a chváliť Pána za všetky zázraky, dotyky, zmeny, lásku, proste za všetko, čo Pán koná cez MM vo svete. Neuveriteľné príhody v domácnostiach, na pracoviskách, v spoločenstvách, vo väzniciach, školách... Pán plní svoje prísľuby a je naozaj verný a počúvať tieto svedectvá bolo niečo nádherné, čo sa dotýkalo našich srdiec. Veľmi som si uvedomila, aká je to nezaslúžená milosť zažívať a počuť všetky tieto príbehy a zároveň chváloú oslavovať Pánovo milosrdenstvo.

Je toho veľa, čo by sa dalo napísať, ale chcela by som sa podeliť s opisom dvoch obrazov, o ktorých Veronica hovorila. Jej krátke príhovory boli jednoduché, ale plné pravdy o nás a našich deťoch a dotýkali sa nášho vnútra, vystihovala a pomenovala veci jasne a pokorne.

Prvý obraz hovoril o ľuďoch, ktorí sú pokrytí červeným blatom a chodia bezcieľne horou dole a znova hore. Idú a nevedia, kde a prečo tam chodia, nevedia, čo je dobré, čo je zlé, kam vlastne kráčajú a čo je zmysel ich života. Sú to stratení ľudia, ktorí nevedia, prečo sú na tomto svete. Veronica hovorila, že je to o nás a o našich deťoch a vnúťatách, aby sme sa modlili za ne, aby nenasledovali tento dav, ale vedeli sa identifikovať s Ježišom a vedeli byť odlišní. Aby vedeli svoj pozemský život nasmerovať a žiť v plnosti a k cieľu. Určite si uvedomujem, že práve táto doba to z nás naozaj robí a pre naše deti a vnúťatá je veľmi dôležité sa vedieť identifikovať a smerovať k podstate, k Ježišovi. Tu máme určite návod za čo sa modliť v našich rodinách.

Druhý obraz bol o veľmi špinavej rieke, ktorá tiekla veľkým prúdom, na brehoch rieky stáli ľudia a pozerali na tú špinavú riekku, stála tam aj Veronica a stála tam aj naša nebeská Matka, na rukách mala malého Ježiša. Panna Mária podišla k vode a išla položiť malé dieťa do tej rieky. Vtedy ľudia začali kričať, nech to nerobí, že riekka je prudká a špinavá, a pýtali sa jej, prečo chce takéto niečo urobiť. A vtedy im Matka Božia hovorí, že to musí urobiť, že je to Božia vôľa. Aj tento obraz bol pre nás všetky a znova nám pripomína a učí 100-percentnej odovzdanosti – ponoriť naše deti do Otcovej vôle a nechať ich plávať ich cestou, aj keď je špinavá a prudká.

Na začiatku konferencie v Ríme sa Veronica prihovorela prítomným týmito slovami:

Na začiatku, pred 20 rokmi, sme nevedeli, čo Pán Boh bude od nás chcieť. Keby mi bol niekto povedal, že budem cestovať po svete, povedala by som, to nie je možné, alebo že budem vystupovať pred ľuďmi, búchalo mi z toho srdca. Ale Pán Boh robí nemožné možným. Nemyslite si, že niečo nemôžete urobiť, ak je to úloha od Pána. Môžeme mať niekedy svoje nápady, ktoré nemusia byť od Pána, preto vždy žiadajme potvrdenie, či je to Božia vôľa.

Chcem spomenúť ten maličký začiatok, ktorý sme prežili všetky, čo sme tu. Na začiatku tu bola malá hústka mám, ktoré sme sa začali modliť. Pretože sme povedali na začiatku: *Ty, Pane, si náš Pán, my sme len tvoje sekretárky*, MM sú teraz také, aké sú. Neponáhľajme sa veľmi s tým, čo by sme mali robiť, pretože mnohé z nás môžu mať dobré nápady, ale ja som tu nato, aby som bola pripravená urobiť, čo mi ty, Pane, povieš. A vidíme, aké je to nádherné a aké je to mocné, keď to takto robíme. Je to dôležitá správa pre všetkých, ktorí sú zapojení v MM. Preto prosme, aby Pán bol v nás. Dovoľme Pánovi, aby vošiel do nášho vnútra, aby sme počuli jeho pokyny. Potrebujeme si to pripomínať.

MM na začiatku boli ako malé semienko veľkého stromu a vyrástli na obrovský strom. Pozrite sa na obrázok na poslednej strane. Vidíme požehnanie na všetkých svetadieloch, požehnanie na Cirkvi, na rodine, na jednotlivcoch, na laikoch. Malé stromčeky znamenajú len začiatok. Sú tu otcovia z MO a deti z DV. Pán Boh robí oveľa väčšie veci, ako sme si mysleli, nie je to len o našich deťoch. Kto to prežil, vie, že to nie je len o našich deťoch. Mení nás to. Keď sme otvorené, Pán nás mení. Je to o tom, nakoľko Pánovi dovolíme a necháme ho konať v našich životoch. Keď povieme áno, Duchu Svätý, veď nás, tak On vie, čo je pre nás najlepšie, lebo nás pozná úplne.

Čas, ktorý teraz prežívame, je čas, keď sa môžeme na kolenách učiť, ako sa máme odovzdať do služby. Keď som prišla do MM, chcela som vás všetky zapojiť do služby ako apoštolov, aj keď budeme napádané všetkými búrkami života. Svet je ponorený vo veľkých ťažkostiach, ale keď sme na kolenách, môžeme sa znovuzrodiť. Cez MM sme sa mohli zbaviť mnohých osobných strachov a obáv. Učíme sa tomu, čo nám apoštoli zanechali – aby sme ako deti kráčali v ich šľapajach. Prajem vám, aby sme sa bez únavy snažili pracovať v MM ďalej. Niektorí dostali mnohé odpovede na svoju službu a niektorí sa začínajú len prebúdať do služby. Sme všetci na tej istej loďke a vieme, že sa nepotopíme. V tejto službe budeme rásť vo viere v Otca a Syna a v láske Ducha Svätého, aby sme vytrvali až do konca.

V ďalšom prihovore nám Veronica povedala:

Jedna vec je dôležitá: máme byť ako deti. Nemusíme nič predstierať, môžeme byť len samy sebou, tak ako nás Pán Boh stvoril. Stvoril nás pre nejaký konkrétny plán. Modlila som sa zato, aby som mohla robiť niečo pre Pána. A prišla táto služba, ktorá ma presahuje. Pre Pána nič nie je nemožné. Niekedy chceme ísť len našou vysnívanou cestou a to môže byť omyl, ale keď sa pomodlíme: *Pane, nech je toto úplne v zhode s tvojou svätou vôľou*, vtedy Pán pripraví našu cestu a povedie nás.

Bola som raz pozvaná na jednu veľkú párty a myslela som, že budem hovoriť všetkým o MM. Pri mojom stole bol jeden mladý muž a opýtal sa ma: *Čo robíte v MM?* Myslela som, že mu najprv musím povedať o spiritualite MM, že to nie je prísť k Bohu s nejakým nákupným lístkom, toto chcem a potrebujem, ale máme povedať *Pane, ja toto nemôžem, ale ty môžeš*. O tomto sú MM. Dával mi potom mnoho otázok, a ja som sa celý čas s ním rozprávala. Nakoniec mi povedal: *Veľmi som vás potreboval počuť, som anglikánsky kňaz*.

Každý deň dajme všetko Pánovi a uvidíme, že Pán Boh nám dá príležitosti, ktoré on pripraví. Raz, keď sme boli na adorácii, vnímali sme, akoby nám Pán hovoril: *Príďte vždy ku mne, aby ste dostávali*. Niekedy sa nám stane, že preletíme napríklad ruženec bez toho, aby sme si uvedomili, že sa rozprávame s Pánom.

Vždy, keď prideme k nemu, *očakávajme*, že je to príležitosť, aby sme od neho niečo dostali. Máme v našich kaplnkách a kostoloch Eucharistiu, to je pre nás veľké požehnanie. Prichádzajme k Pánovi a rozprávajme sa s ním a čakajme na jeho odpoveď. Mám tu slová z Písma: *Keby sa len môj ľud predom mnou znížil...* Pán nás volá, tak ako keď my mamy voláme naše malé deti, vnúčatá. Volá nás k sebe, aby sme sa naučili byť v jeho prítomnosti, aby mohol vyliat na nás svoju milosť.

Niekedy som si myslela, že ja ochránim svoju dcéru, a túžila som, aby po ňu prišiel nejaký princ a odviezol ju z domu. Ale to nebol Boží plán. Všetko musíme odovzdať Pánovi a on sa postará. Je to modlitba, ktorá všetko vybaví. Najťažšie veci treba odovzdať. Často som musela zastaviť sama seba, aby som robila to, čo hovorím. Lebo niekedy ochraňujeme svoje deti až tak, že to škodí.

Jedna moja vnučka mala veľké problémy a ja som jej povedala, aby nechala Pána vojsť do všetkých jej vzťahov. To som jej povedala, lebo riešila sama svoje problémy. Pre ňu to bol šok, lebo si myslela, že jej budem hovoriť, čo má robiť. Naše reakcie sú také. Vieme veľakrát, že nie sme šťastné z toho, čo robíme, lebo robíme, čo nie je dobré. Ja som to prežila so svojim synom. V poslednej dobe môj syn bol sám prekvapený, že mu už nekážem, že ho nechávam, aby slobodne išiel. Keď sú naše deti malé, dávame im pravidlá. Keď prídu do určitého veku, začnú robiť všetko po svojom. Nechajme ich, nekážme im! Nepýtajme sa, bol si na svätej omši, kedy si bol naposledy? Modlime sa, ony prídu späť, ale nehrešme ich. Ak ich začneme hrešiť, odstrašíme ich, neprídu domov, nebudú sa u nás doma cítiť

dobre. Prosme Pannu Máriu, aby nás naučila jemnosti a prístupu k nim, a všetky zlé správy predkladajme Pánovi, lebo on to môže vyriešiť.

Všetko, čo sa dnes prezentuje pre mládež ako normálne, nie je normálne. Ale Pán Boh vie, prečo to tak je. Niekedy naše deti idú na miesta, kde si myslia, že budú šťastní, ale nakoniec nie sú. Nechajme ich. Naše deti nechcú tradičnú vieru, ony chcú nájsť autentickú vieru, svoj vlastný vzťah s Bohom. Preto ich nehrešme, stačí, keď im povieme, že sa za nich modlíme. Nehrešme ich!

V knižočke máme napísané *Pamätajme na svoje povinnosti*. Keď naše deti odchádzajú na zlé miesta, našou povinnosťou je bezpodmienečne ich milovať. Máme sa za ne modliť a postiť. Nenanucujme im našu tradičnú vieru. Všetky mamy sú pripravené, aby ochraňovali svoje deti, rovnako vo všetkých krajinách sveta. Keď sú deti malé, prídu a hľadajú cestu k nám, aby sme ich pochválili. Prinesú nám veci, ktoré urobia, alebo sa pochvália, že prečítali knižku. Potrebujú naše schválenie a potrebujú vedieť, že ako mamy ich milujeme ďalej, aj keď robia zlé veci. Keď ich vyhrešíme, odídu. Keď prídu samy a pýtajú si radu, tak im dajme, ale vždy im preukazujeme lásku a povedzme im, musíte sa samy rozhodnúť. Musia spraviť slobodné rozhodnutie, aby šli svojou cestou. Keď vyrastú, ony vedia, čo Pána Ježiša teší a čo ho zarmocuje.

Moja mama mala veľmi ťažký život, otec odišiel a nechal ju so šiestimi malými deťmi. Boli sme veľmi chudobní, ale duchovne sme boli veľmi bohatí. Modlili sme sa každý večer svätý ruženec, na stolíku sme mali sošku Panny Márie a vždy sme sa modlili, aby prišiel Duch Svätý, a končili sme so *Salve Regina*. Žili sme blízko kostola a snažili sme sa pomáhať s upratovaním kostola. Stretávala som veľmi chudobných ľudí, ale duchovne veľmi bohatých. Tento svet nás klame, že musíme mať všetko. Ale zostať blízko pri Ježišovi neznamenať mať všetko, čo nám spoločnosť chce dať.

Pár myšlienok z jednej homílie počas medzinárodného stretnutia v Ríme:

Rodina je domáca cirkev a vy ste jej jadrom. Spolu s Kristom rozširujete evanjelium, keď učíte svoje deti. Môže to byť niekedy pre vás ťažké, ale nikdy sa nevzdávajte. Je to viera, ktorá vás podrží. Niekedy sa mama snaží dať deťom všetko najlepšie, a predsa sa zdá, že to nevyjde. Nikdy by sme nemali žiadne diéta od seba odplášiť, ani odohnať. Mali by sme ich znovu utešiť, dať im novú silu. Čas, ktorý teraz prežívame, je ďaleko od Pána Boha. Pán nám povedal, že sme vo svete, ale nie sme zo sveta. Ako kresťania sme povolaní k tomu, aby sme boli nástrojmi Pána Boha, aby sme dávali to najlepšie, aby sme sa s tým podelili so svetom. Vieme, že naše cesty sú veľmi ťažké, ale s Pánom Bohom na našej strane, kto môže byť proti nám? Toto je istota, ako môžeme byť užitočné v Cirkvi. Nádej, ktorú Pán Boh vkladá do Cirkvi, je práve tá nádej, ktorú cez nás mamy vkladá do našich rodín. Keď si spomenieme na naše vlastné mamy – to, čo my teraz tu na tejto konferencii a v MM prežívame, je ovocím toho, čo sa nám snažili dať naše mamy. Môžeme byť plné tohto ovocia, lebo naša mama nám dávala to najlepšie, čo mohla. Je potrebné, aby sme pokračovali v tejto láske. Lebo keď my raz odídeme z tohto sveta, budeme vidieť z neba, aké je ovocie našej lásky na našich deťoch, vnúčatách a ďalších generáciách, pretože to bolo zasadené v našom živote. Na túto službu lásky a nádeje potrebujeme dostať požehnanie, aby nás Pán posilnil, aby sme sa nikdy nevzdávali, aby sme ďalej boli dobré mamy. O to neustále prosme skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Svedectvá kňazov:

Som rád, že som tu medzi vami. Viem, že modlitba ma robí silným. A to je aj v mojej vlastnej farnosti. Cítim sa silnejší, keď sa mnohí ľudia modlia za kňazov. MM sú darom pre svet, keď sa modlia za deti, ale je to aj veľký dar pre mňa a ostatných kňazov, keď viem, že sa modlia za kňazov. Poznám problémy detí, ale viem, že Boh je väčší ako všetky naše problémy a my mu ich musíme odovzdať a prejaviť, že mu veríme. Potom budeme mať ozajstné skúsenosti z jeho mocou.

o. Van der Mee z Holandska

Ďakujem Pánovi, že som tu. Keď ma koordinátorka požiadala, aby som bol duchovným otcom MM, veľmi sa ma to dotklo. Učil som sa, ako odovzdať svoj život. Viem, že je to sila matky, ktorá chce dať deťom to najlepšie, do všetkého najviac lásky. A odovzdávanie detí aj manželov do Ježišových rúk sa ma veľmi dotklo. Niekoľko mi raz povedal: *Otče, ty si na strane matiek*. Áno, som, lebo matky sú vždy pripravené dať lásku, sú pripravené na modlitbu. V Nigérii sú MM na 40 miestach, veľmi rýchlo sa šíria. Ďakujem za vás, mamy, za vašu veľkú lásku, ktorú nám dávate, nám kňazom. Ja som mal veľmi dobrú matku a dúfam, že budem dobrým kňazom.

o. Paul z Nigérie

Veľmi ďakujem za MM. Ján Pavol II. povedal mamám, že majú privádzať deti do neba. A my to nerobíme len konkrétnymi vecami, ale aj tým, že sa modlíme. Mamy, ktoré sa modlia, sú pre mňa Veľké. Tak ako Panna Mária sa modlila, bola vždy v modlitbách. Pre mňa ako kňaza vedieť o duchovnom materstve mám z MM je obrovskou silou a v Španielsku sa mamy naozaj za nás dobre modlia.

o. Javier zo Španielska

Ďakujem a chválím Pána za naše spoločenstvo, za jeho plán obnoviť nás a naše rodiny cez MM, za Veronicu a všetky ostatné mamy vo svete a u nás, ktoré počujú hlas a slúžia a stávajú sa nástrojmi Božej prozreteľnosti. Chvála ti, Pane, za dar Modlitieb matiek vo svete!

mama Janka, Rajské Teplíce

Veľké stretnutie MM vo Svite 2015

Milé mamy, spomínam si, ako sme sa celé roky tešili na známe tváre mamičiek, rovnako nadšené pri príchode z očakávania, aké zázraky sa budú diať, a ešte viac užasnuté nad tým, aké sa skutočne stali.

Z bežnej svetskej trojdňovej konferencie sa ľudia neraz vracajú s tým, ako sú radi, že je konečne po tom, že sú zas doma a môžu si oddýchnuť.

Na Svit sa spomína celý rok, do Svitu sa vraciame vedome ku konkrétnym slovám, chvíľam, momentom uzdravenia, očistenia a oslobodenia.

Ďakujeme za mnohé dary, lebo tisíc mám dostane tisíce darov – z veľkej lásky. To je všetko, čo každá z nás potrebuje, Božie objatie. Ani všetky nákupy „za odmenu“ za celý rok nerozžiaria tváre tak, ako Božie svitanie v nás.

Kto teda vo Svite ešte nebol, má sa na čo tešiť. Od toho Božieho objatia zostávame všetky úplne závislé a úprimne ho prajeme mamičkám, ktoré prídu na budúci rok po prvý raz.

Za všetky mamy radostné od Svitu

mama Anka

Tohtoročné veľké stretnutie vo Svite sa nieslo v atmosfére vďačnosti nášmu nebeskému Ockovi za 20-ročnú existenciu Modlitieb matiek. Každá časť programu bola určite pre každú z nás obohacujúca.

Chcela by som sa s vami podeliť o silný okamih, ktorý som tu zažila. Veľmi ma oslovili slová o Mariána, duchovného otca MM na SR, ktoré vyslovil počas adorácie.

Spolu sme sa zamýšľali nad Božím slovom daným na toto naše stretnutie (Jn 1, 19 – 39).

Pri otázke, ktorú dostal už Ján Krstiteľ od kňazov a levitov: „Kto si?“, som si uvedomila, že každý týždeň počas stretnutia nášho spoločenstva MM nám náš nebeský Ocko dáva vedieť, ako nás vidí on. Kým sme pre neho my. Vidí nás hodné obdarovania. A tým darom sú pre nás naše deti.

A „koho hľadáme?“ Každý týždeň sa utiekame k Pánu Ježišovi. Hľadáme a poznávame ho v jeho Slove, v jeho činoch po vypočutí našich modlitieb a predovšetkým pri potlačení vlastných plánov, aby sme uvoľnili priestor Božiemu plánu.

Živý Ježiš nás vyzýva: „Pod!“ V Modlitbách matiek sa učíme ísť za ním a s dôverou mu povedať: „Tu som, Pane. Prinášam ti svoje deti, svoju rodinu, našich duchovných otcov ...“ A opätovne sa učíme úplnej odovzdanosti Božiemu zámeru. Nie je to ľahké, ale viem, že veľmi potrebné.

Drahý Pane, prosím, nauč ma, že hoci dnes ešte nerozumiem tvojmu konaniu, už zajtra uvidím a pochopím spôsob naplnenia tvojej presvätej vôle v mojom živote a v živote mojich najbližších.

Christos voskres!

mama Soňa, Sabinov

Myšlienka z homílie otca Vladimíra Skybu:

V rámci prípravy na jesennú návštevu slovenských biskupov u Svätého Otca v Ríme (Ad limina) sa pripravuje správa pre Svätého Otca a robia sa štatistiky. Podľa nich sa na nedeľných bohoslužbách pravidelne zúčastňuje 15 až 20 percent ľudí, ktorí pristupujú aj k sviatostiam. V susednom Rakúsku je to ešte menej... Zlé jazyky hovoria, že niečo sa deje, že doba, ktorú prežívame, už nie je kresťanská. To však nie je pravda. Počet tých, ktorí neveria v Boha, klesol (zo 17 na 13 percent). Ale spoločenstvo MM, ktoré sa tu zišlo, je dôkazom prítomnosti živého, vzkrieseného Ježiša Krista. A to je niečo nádherné!

V jednej katechéze sa hovorí, že na svete sú tri skupiny ľudí. Jedna skupina sú tí, ktorí sú soľou pre tento svet, a tých nie je veľa. Potom je obrovská skupina ľudí vo svete, ktorí sú solení. Nakoniec je jedna skupina, ktorým sa hovorí, že sú Judáši. Pozor, nie je to myslené znevažujúco! Ten Judáš má svoje konkrétne miesto, musí tu byť, pretože Judáš ukázal na Ježiša Krista v Getsemanskej záhrade: „Koho pobožkám, to je on.“

Nie je dôležité, aby všetci ľudia boli fyzicky prítomní v chrámoch alebo v Cirkvi, ale je dôležité, že tu je jedna skupina kresťanov, ktorí solia tento svet.

A čo potrebuje tento svet? Dotknúť sa živého Ježiša Krista. Dotýka sa ho v spoločenstvách, ktoré skutočne sprítomňujú živého Ježiša Krista. Cez znaky jednoty, lásky a viery. To je tá hruška soli, ktorá osoľuje celý svet. *Svet sa môže dotýkať Ježiša Krista*, keď sú tu matky, ktoré sa neustále modlia, a tak sprítomňujú vzkrieseného Ježiša Krista. Sú tu tiež rehoľné komunity, ktoré sa modlia a žijú jeho znakmi lásky a nádeje. Je tu cirkev, bratia a sestry v spoločenstvách cirkvi osoľujú túto obrovskú masu ľudí.

Judáš kráča dejinami a je potrebný aj v dnešnej dobe, aby tak, ako v Getsemanskej záhrade ukázal na Ježiša Krista, ukázal dnes na teba: „To je ten.“ A ty povieš presne to, čo povedal Ježiš Kristus: „Tu som.“ Judáša potrebuje kňaz, aby mohol svetu povedať: „Tu som, Pane.“ Potrebuješ Judáša aj vo svojom manželskom povolaní, aby si mohla povedať: „Tu som.“ Rozhodné „Tu som, Pane“. Keď Ježiš povedal „Tu som“, stráže, ktoré ho prišli zajať, popadali.

Bratia a sestry, potrebujeme mať lásku, ktorú má Ježiš Kristus. Aby sme sa prestali pohoršovať na svojom živote, na svojej úbohosti a slabosti. Lebo tu je niekto väčší ako naša slabosť, väčší ako náš hriech, ako tvoja a moja zbabelosť, omyly a pády. Je tu láska, ktorá premáha smrť a dáva večný život.

Milé mamky, aká veľmi dôležitá je vaša modlitba a spiritualita, postavená na úplnej dôvere v Pána. Bez toho, aby som súdil a pohoršoval sa, odovzdávam svoje problémy Bohu, lebo Boh ich bude riešiť. To je niečo úžasné! A pride ten moment, keď aj tvoj syn alebo tvoja dcéra prežijú dotyk Pána v čase, keď to on uzná za vhodné. Naozaj nežijeme postkresťanskú dobu, my žijeme prítomnosť vzkrieseného Ježiša Krista. A to je niečo nádherné.

Ešte ako chlapca ma oslovila homília jedného kňaza na púti. Bol to príbeh o matke, ktorá mala syna, bol milý, poslušný, miništroval, ale keď vyrástol, svet ho zväbil. Napomínala ho, prosila a pri jednom rozhovore, keď mu hovorila, že nerobí dobre a že sa zaňho modlí, vystúpil proti nej, udrel ju a odišiel. Roky ho potom nebolo. Mamka sa každý deň zaňho modlila a odovzdávala ho Bohu. On, v ďalekej cudzine, dal sa najat' do armády, bol aj ťažko ranený a stratil ruku, práve tú, ktorou udrel mamu. Po rokoch, keď začal hodnotiť svoj život, spomenul si na svoju mamku a napísal jej list, v ktorom prosil o odpustenie a že sa chce vrátiť. A skutočne, keď sa vrátil, povedal mamke: *„Rád by som ťa pohladil tou rukou, ktorou som ťa kedysi dávno udrel, ale už ju nemám. No ruku, ktorá mi chýba, nahradí srdce, ktoré prosí o odpustenie a chce milovať, lebo ty miluješ.“*

Našou úlohou nie je všetkých nahnať do Cirkvi, ale všetkým svedčiť o tom, že táto láska existuje. Nemusíme moralizovať, odsudzovať alebo vyvíjať nátlak na svojich blízkych, na svoje deti a rodiny. Svet sa potrebuje dotknúť tejto lásky, tohto milosrdenstva a odpustenia. Mária pri zvestovaní povedala *„Hľa, služobnica Pána“* a slovo sa v nej stalo telom. Keď na oslovenie Pána odpovieš *„Tu som“*, začne sa v tebe Boží skutok. Slovo sa premení na lásku.

Nech aj toto stretnutie pomôže k tomu, aby sme i napriek svojej ľudskej nedokonalosti mali odvahu stále hovoriť Bohu: *„Tu som, Pane.“* Amen.

Pri betlehenských jasličkách sa modlila mama Jana

Drahý Ježiško, voláš nás mamy k jasličkám, kde ležíš ako malé novorodeniatko. Tu sa to niekde začalo. Chcel si sa prihovoriť matkám a hľadal si miesto, kde budeme schopné počúvať a odpovedať na tvoj hlas. Ty vieš, aké jemné a citlivé je naše srdce práve pri kolíske. Voláš nás na stretnutie, aby naše materinské srdcia znovu ožili, chceš uzdraviť naše rany a obdarit' nás darmi novej nežnosti, čistoty, láskavosti, citlivosti. Novou nádejou a radosťou, ktoré sú ozdobou každej matky. Preto si nás pozval do MM, aby si cez materinské srdcia obnovil a skrášil tento svet.

Keď sa začali Modlitby matiek, keď Sandra počula hlas *„modli sa za svoje deti“* a povedala o tom Veronice, dohodli sa, že sa budú modliť tretí desiatok radostného ruženca *„ktorého si, Panna, v Betleheme porodila“*. Vnímali, aká veľmi dôležitá je rodina, a Duch Svätý ich viedol, aby práve cez tento desiatok, v ktorom je otec, matka aj dieťa, spojil mamy na celom svete.

Ďakujeme ti za tvojho pozemského otca svätého Jozefa, ktorý bol úžasným človekom, veľkým a mocným v dôvere v Boha. Určite nešiel s tvojou matkou do Betlehema len tak naslepo. S veľkou pravdepodobnosťou dopredu poslal poslov a zariadil ubytovanie aj všetko, čo ste v tom čase potrebovali, čo potrebovala tvoja matka. Ale keď tam prišli, niekto ich asi predbehol, možno potreboval viac, alebo viac zaplatil. Poslali ich niekde, kde si mysleli, že určite budú mať voľné, ale ani tam nebolo pre vás miesta. Ďakujeme ti, že sme mohli prežiť niečo autentické, niečo ozajstné zo života tvojej rodiny, drahý Ježiško. Keď sme na začiatku roku išli poďakovať za 20 rokov MM do Betlehema, mali sme zabukovaný hotel, a keď sme tam prišli, nebolo pre nás miesta. Prišli sme v noci, unavení. Poslali nás do druhého hotela, ale ani tam nebolo miesto...

Ďakujeme ti za tvojho otca Jozefa, ktorému je zasvätený tento kostol, ďakujeme za to, že ťa ochraňoval, viedol, miloval, vyučoval aj napomínal. Že pevne držal tvoju nohu, aby si sa mu nezatúlal. Ďakujeme mu za to, že bol pre teba vzorom viery, čistoty, lásky a vernosti. Ďakujeme za to, že ochraňoval teba a tvoju Matku. Ďakujeme za to, že je teraz patrónom Modlitieb otcov a že príklad jeho života je ich spiritualitou.

Drahý Ježiško, narodil si sa v maštali a pre tvojich rodičov to vôbec nebolo príjemné miesto, ale napriek tomu nereptali, lebo chceli jedinú: plniť Božiu vôľu. Ďakujeme ti za tvoju Mamu, že napriek tomu, že neprišla do štvorhviezdičkového hotela alebo vôbec niekde, kde by bol pre ňu pripravený pohár teplého mlieka, napriek tomu, že prišla do studenej maštale, nereptala. Aj keď jej to nebolo príjemné, v srdci mala veľkú vďaku za to, že ťa má a že ťa môže porodiť.

V jednej modlitbe, keď sa Veronica modlila, mala obraz obrovského vodopádu a pod vodopádom bol malý betlehem: bol si tam ty, tvoja Matka a tvoj pozemský otec Jozef. Tento obraz je Božím prisľúbením, že Pán Boh cez Modlitby matiek vyleje na zem Ducha Svätého vodopádom. Znovu si tam bol ty so svojimi rodičmi a množstvo milostí, ktoré sa vylievajú na celú zem. Ďakujeme ti za to, že v tejto chvíli všetci môžeme ďakovať za Modlitby matiek a že to môžeme robiť tu, pri tvojej kolíske. Ďakujeme ti, že si sa nám dal v úplnej nevinnosti, bezbrannosti, bezmocnosti, že si prišiel na svet ako malé dieťa, že ty si si jediný mohol vybrať, ako prideš na túto zem, a vybral si si svoju mamu, a tak si povýšil dôstojnosť ženy. Ďakujeme ti za tento čas. Amen.

Myšlienky z homílie otca biskupa Stanislava:

Milé mamy, hnutie MM má obrovský význam. Koľko dobrodenia vyprosujete pre celé Slovensko a pre tento svet, to vie Pán Boh. Teda nielen pre seba, nielen pre svoje rodiny, ale ozaj pre nás všetkých. Každý prežívame aj chvíle, keď je chladnejšie, keď je menej slnka, a zasa prídu chvíle, keď je viac slnka, keď je teplejšie, keď sme radostnejší. Treba si stále pripomínať, že modlitby sa nestrácajú, tie sa kumulujú a v pravý čas prinesú svoju úrodu a všetko potrebné v požehnaní, ktoré voláme Božie.

Minulý týždeň ste mohli v Katolíckych novinách čítať nádherné svedectvo o mame Apolónii. Nádherné svedectvo o mame tu z Oravy, ktorá ako dievčina chcela ísť do kláštora. Ale rodičia ju vydali, do kláštora nešla a porodila desiatich synov. Traja synovia zomreli. Ale ona v sebe túžbu po duchovnom povolaní stále nosila a stále prosila Pána Boha, aby aspoň jeden z jej synov sa stal kňazom. Dokonca aj v advente, keď bolo treba cez kopec v hlbokom snehu prechádzať do vedľajšej obce, kde bola svätá omša, neváhala prekonávať ani túto vzdialenosť, prinášať túto námahu, na roráty skoro ráno chodila, s tou prosbou, aby jeden z jej synov sa stal kňazom. Chlapci dorastali, ona sa modlila, ale ako čas plynul, jeden za druhým sa začali ženiť, zakladať si rodiny. Iste, aj to bolo na radosť tejto obetavej modliacej sa mamy, ale keď už prichádzal záver jej života a ležala takmer na smrteľnej posteli, ostával najmladší syn a veľmi túžila, aby aspoň on sa stal kňazom. Ale aj on sa oženil. A mama tak zomrela, jej modlitby neboli vypočuté. A prešlo dvadsať rokov a z vnukov jeden, druhý, tretí, štvrtý išli za kňazov. A vnučka za rehoľnicu. Modlitba sa nestratila. Sila modlitby. Nikdy nevieme, kedy prinesie svoju úrodu, svoje plody. Ale prinesie. ...

Milé mamy, pokračujte v tom. MM sú jedným z veľkých duchovných hnutí na Slovensku, ktoré sú už súčasťou života. Hovorím vám to pre povzbudenie...

Obetujem sv. omšu za vás všetkých, za vaše rodiny, za všetky mamy na Slovensku aj za tie, s ktorými spolupracujete vo svete, pretože táto sila nepozná hraníc a v tejto chvíli sme zjednotení naozaj so všetkými modliacimi sa mamami v hnutí Modlitby matiek. A to je znova čosi krásne. A vieme, že sme týmto rozvetveným viničom, ktorý má svoju zeleň, svoju krásu preto, lebo je napojený na koreň, ktorý sa volá Ježiš Kristus. Amen.

Z mejlov o Svite

Pozdrav Pán Boh z Kežmarku... Cestou domov zo stretnutia vo Svite ma prosili mamy v autobuse, aby som za ne vyslovila VĚLKÚ VĚĀKU všetkým mamám, ktoré sa akýmkoľvek spôsobom pričínili, že my ostatné mamy sme mohli prežiť úžasný modlitbový Deň matiek. V autobuse bola nádherná atmosféra aj s takýmito poznámkami: *kde inde môžeme prežiť vianočný čas, čas, keď k nám prichádza LÁSKA, ak nie medzi mamami?* Veď to iste aj samy poznáte. Celý advent sa tešíme a pripravujeme na Vianoce a tie potom ubehnú veľmi rýchlo! Vďaka vám sme to mohli prežiť a pekne duchovne precítiť aj v MÁJI. ☺ To záverečné požehnanie pre každú mamu od kňazov, keď mamy odchádzali s pokojom v srdci, s úsmevom na tvári a požehnaním, ktoré určite preniesli domov, to nemalo chybu! Chce sa nám veriť, že to všetkým mamám vydrží čo najdlhšie, aby sme sa takto o rok mohli vo Svite opäť stretnúť... Za kežmarské mamy s úctou a vďakou srdečne

mama Mária

Milé mamičky, bola som na púti rádia Lumen v Krakove a tam som dala odslúžiť 9 za sebou idúcich štvrtkov sväté omše konané o 17.00 pred obrazom Milosrdenstva a pred relikviou sv. Faustíny za mamy na Slovensku. Chcela som to ako poďakovanie za prácu a obeť všetkým mamám a potom... keď už je aj tá výročnica. :)

Požehnaný májový fatimský dník. 13. mája 2015

mama Mirka

Už som si zvykla chodiť na veľké stretnutia do Svitu (tento rok po piaty raz) aj preto, že tu Pán rozdáva milosti a dary plným náručím, ale tento rok som prežila *skutočné Vianoce*.

Každý rok dostanem nejaké ponaučenie od Pána a dostávam odpovede na otázky, s ktorými prichádzam, ale aj potrebné dary a milosti. Keď sme sa však v sobotu klaňali betlehemskému Jezuliatku a spievali vianočné piesne, uvedomila som si výnimočnosť stretnutia. Mnohé svedectvá matiek v nedeľu dokazovali, že malý Ježiško darmi nešetril. My sme mu odovzdali kľúče od našich zatvorených komnát a on nám dával nevyčísľiteľné dary.

Môj prvý darček bol, že som mohla adorať Ježiša Krista v Eucharistii po dve noci. Druhý darček, keď ma Pán s láskou poučil, že „*chodím dvojakou cestou*“ (porov. Sir 2, 14 – 17), ale na druhý deň ma zároveň uistil, že „*nebudem zahanbená*“ (porov. Ž 31). Ďalší darček bol pomyselný ďalekohľad a slová a svedectvá, ktoré sa hlboko vrývali do môjho srdca. Všetky sme dostali aj darček od našich hudobníkov z modlitieb otcov (CD, na ktoré sme tri roky čakali, niektorí aj dlhšie). Tento rok som prišla aj so želaním, aby mi Panna Mária dala najavo, ako ma miluje, a preto sa ma hlboko dotýkali slová Panny Márie: „*V bolestiach som ťa rodila, kým som ťa predviedla ku Kristovi*“ (približne takto).

Pre mňa boli darom aj mamy, s ktorými som bola ubytovaná, a pri každom stretnutí akoby som stretala našu nebeskú Matku, vskutku každá mama, s ktorou som prehodila pár slov... ale najväčším darom pre mňa bolo, že tam bola jedna výnimočná mama priateľka, ktorá pred rokom ešte o Bohu a MM nič nevedela a odpovedala kladne na moje pozvanie... čo viac mám dodať...

Betlehemské Jezuliatko má ešte pre nás ukryté mnohé dary, len my musíme byť schopné VĚĀKYVZDANIA, lebo kto vie ďakovať za malé milosti, dostane mnohé (sv. Faustína)... Alebo tá dúha, ktorú sme videli cestou na nedeľnú

svätú omšu ako „*potvrdenie*“ toho, čo nám Pán povedal a prisľúbil, bola náhoda? Ved' ani nepršalo... Preto želim všetkým matkám, aby prežívali Vianoce každý deň, ja som ich prežila v máji. ☺

Pre Boha naozaj nič nie je nemožné... *Čas nezohráva úlohu* (porov. Kaz 3) *mama Marcela zo Zákamenného*

Vo Svite ma povzbudil dar jednoty, súdržnosti a opory medzi mamami, najmä koordinátorkami, ďakujem. Po sľuboch sme sa pred Ježišom vo Sviatosti oltárnej s Katkou spoločne modlili a otvorili sme si slovo z listu Ef „*Bud'te Boží bojovníci*“. Každý deň si pri modlitbe za mamy z MM to slovo pripomínam a snažím sa na ňom stáť. Pán ma vo Svite úplne vyprázdnil, *dostal ma* ☺ asi preto, aby som nanovo začala prijímať jeho plány s mojím životom aj s mojou službou v MM.

Ešte by som sa chcela podeliť o našu skúsenosť z MM. Keď sa stretne na modlitbu, niekedy sa stane, že niektoré mamy za zakecajú už pri dverách. Snažíme sa strážiť si čas, preto používame „*modlitbu zvolávania*“. Pred začatím modlitby MM sa pomodlíme „*náš*“ desiatok – *ktorého si, Panna, v Betleheme porodila* – na nejaký úmysel, napr. za snúbencov alebo za mamy v MM, za koordinátorky...

Ponúkam túto našu skúsenosť. Možno by sa dala použiť vo Svite na „*zvolávanie alebo stišovanie*“ takého veľkého množstva mám. A možno by sme sa postupne pomodlili viac desiatkov, možno by sa mohli obetovať za mamy ktoré nemohli prísť do Svitu a modlia sa doma za mamy, ktoré prišli – „*aby boli jedno, ako sme my jedno*“. Ján 17, 22

mama Martinka

Milé mamy, pozdravujem vás a ďakujem za vašu službu a srdečné prijatie. Vo Svite som mala možnosť prežiť ozaj požehnaný čas a tým, že som prvýkrát slúžila, prežila som veľkú radosť z radosti ostatných mamičiek.

MM sú pre nás naozaj veľkým darom.

Poznám jeden manželský pár, ktorý veľmi túžil po dieťatku, podstúpili rôzne vyšetrenia, ktorých záver bol, že nikdy nebudú mať dieťa, lebo je to z medicínskeho hľadiska nemožné.

Odporúčala som im Novénu odovzdanosti a povzbudila som ich, že všetko, čo sa deje v ich živote v súlade s Božou vôľou, je dobré. Boh najlepšie pozná naše túžby a vie, čo je pre nás dobré.

Vo Svite som ďakovala Bohu aj za tento pár. Veľká radosť ma naplnila, keď som sa stretla dva týždne po Svite s touto mamou, ktorá sa mi zdôverila s tým, že čaká bábätko (počali ho prirodzene bez „*pomoci*“ lekárov). ALELUJA ! A lekári krúčia nechápavo hlavou. Takýto je náš BOH. Vyprosujem vám veľa milosti.

mama Maja

Pozdravujem vás, milé mamy, a prajem požehnaný čas.

Keď som sa modlitbou pripravovala do Svitu na veľké stretnutie MM, rozhodla som sa ísť na púť do Litmanovej k našej drahej nebeskej Mame a porozprávať jej niečo o nás mamách v MM. Vzdávať Bohu vďaka za našu zakladateľku Veronicu, národnú koordinátorku Janku a tiež za každú jednu z nás.

Po modlitbe v Kaplnke zjavenia som si otvorila Sväté písmo Ezechiel 47 Nový Kanaán – *Prameň vody života*. Vtedy som si uvedomila, že každá mama, ktorá príde na stretnutie do Svitu, príde v pokore a chce zložiť svoj batoh bolesti na oltár pred Pána a očakáva požehnanie, očakáva, že Pán vyleje na ňu prúd živej uzdravujúcej vody. MM sú takou veľkou riekou, ktorá prúdi od oltára na každú stranu, a každý, kde táto rieka dôjde, uzdraví sa, bude žiť a ožije všetko zvädnuté a slabé.

Veľmi ma povzbudzujú slová napísané v našej knižočke, z ktorej sa každý týždeň na stretnutí modlíme: *vrátia sa z nepriateľovej krajiny ...* Cez tieto prúdy živej vody sa naše deti vrátia domov.

Veľmi sa ma dotklo, keď v sobotu, druhý deň trojdnia, Janka povedala všetkým mamám, pôjdeme sa pokloniť betlehemskému Jezuliatku k oltáru a pôjdeme zo všetkých strán. Pred oltárom v jasličkách sme mali malého Ježiška, ďakovali sme mu za 20 rokov MM a za všetky zázraky, ktoré vykonal v našich rodinách. Z každej diecézy uličkami prichádzalo osem mám k oltáru, poklonili sa a vrátili sa spolu stredom kostola k východu.

Potom prichádzali všetky mamy, poklonili sa Ježiškovi a od kňaza každá dostala požehnanie. Bol to čas veľmi milostivý, plný očakávania a radosti. Pane Ježišu, ďakujem ti, že si nám poslal na túto zem MM. *mama Milka*

*A pri rieke, na jej brehu, z jednej i druhej strany budú rásť rozličné ovocné stromy,
ich listie neuvädne a ich ovocie nepominie.*

Každý mesiac budú mať prvotiny, lebo ich vody vyvierajú zo svätyně.

Preto ich ovocie bude na pokrm a listie na liek.

Ez 47, 12

Svedectvá z vašich listov a mejlov

Málokto môže povedať, že práca ho baví a chodí do nej rád. Ja takú prácu mám a robím ju už niekoľko rokov. Pred dvomi rokmi nastúpil k nám do firmy vedúci výroby, ktorý sa svojimi rozhodnutiami a správaním sa k ľuďom vôbec nehodil na svoju pozíciu. Bol presvedčený, že *metódou cukor a bič* dosiahne výsledky, len cukor akosi vždy zabudol doma. ☹ Odmenu za dobre vykonanú prácu boli iba výčitky, akí sú všetci neschopní. Veľa ľudí sa mu snažilo poradiť, ako a čo treba riešiť. Poukazovali na problémy, ale on akoby naschvál vždy rozhodol presne naopak. Aj mne osobne sa s ním veľmi ťažko spolupracovalo. Niečo som naplánovala, čo sa bude robiť tak, aby sme stihli všetkým

zákazníkom dodať načas, ale on si svojvoľne všetko zmenil, ako sa mu páčilo. A nakoniec sme vývozy k zákazníkovi nestíhali. Moje argumenty, prečo do niektorých vecí nesmie zasahovať, mu vždy potvrdili, že sa rozhodol zle. Často som sa s ním hádala a dokazovala mu svoju pravdu, po dobrom – vysvetľovaním, ale aj po zlom – krikom.

Vedúci výroby nebol jediným problémom. Situácia v našom prevažne ženskom kolektíve v kancelárii nebola ideálna. S ostatnými ľuďmi vo firme som vychádzala v pohode, ale vzťahy v našej kancelárii boli hrozné. Len čo jedna odišla z kancelárie, ostatné ju začali ohovárať. Bola tam samá pretváрка, závisť, neprajnosť. Veľmi ťažko sa mi s nimi komunikovalo, lebo pri každom pokuse o rozhovor som trpela, kto mi čo s urážkou povie. Snažila som sa situáciu odľahčiť a s jednou veriacou mamou sme viedli rozhovory o deťoch, o hodnotách v živote, o viere. Tieto názory však temer vždy ostatné zosmiešnili. Táto kolegyňa otehotnela a čakala tretie dieťa. To potom boli reči typu: v tejto dobe, to už je priveľa, nevedeli si dať pozor a podobne. Ona odišla na materskú a zrazu bolo v kancelárii ešte dusnejšie. Nadviazať rozhovor bolo čoraz nemožnejšie. Každá otázka končila jednoslovnou odpoveďou. Medzi sebou sa kolegyne rozprávali, ale keď som vošla, stíchli. Viete si predstaviť, ako som sa asi cítila. Rozmýšľala som o výpovedi a pýtala som sa Boha, prečo mi dal túto prácu, aký mal so mnou plán, keď ma obklopil takýmito kolegyňami. Jedna slobodná kolegyňa, ktorá sedela oproti mne, sa so mnou dva roky nerozprávala. A keď sa rozprávala, boli to veľmi tvrdé slová, urážky, výčitky. Nechápala som to, snažila som sa jej pomôcť, ale ona ma len odbila. Pýtala som sa samej seba, čo robím zle. Som divná, keď sa neviem začleniť? Bola som smutná, zo všetkého znechutená. Veľa dobrých a šikovných ľudí dalo v práci výpoveď, pretože sa nestotožnili s firemnou politikou. Trápilo ma to, ale nedokázala som to sama zmeniť.

„*Proste a dostanete.*“ Už veľakrát v živote som prosila a dostala. Tak som sa začala modliť. Na skupinke MM som si do zošitu zapísala: moja práca, vzťahy na pracovisku, noví kolegovia v práci a meno kolegyne, ktorá mi najviac ubližovala. Plus som sa začala modliť sama doma deviatnik. Jeden za druhým. Úmysel bol rovnaký. Toľko deviatnikov som sa nepomodlila za celý život ako teraz za posledný rok. Modlitby priniesli po niekoľkých mesiacoch ovocie. Náš kolektív v kancelárii sa rozrástol o novú kolegyňu, ktorá hneď pár dní po nástupe mi začala sama rozprávať svoje postrehy, ako to vo firme nefunguje, čo sa jej nepáči. Hneď prekukla vedúceho výroby, že nemá vľahu na prácu, ktorá mu bola zverená. A vravela mi, že Božie mlyny melú pomaly, ale isto, a že na každého raz príde. Konečne som sa mala s kým porozprávať o svojich starostiach, ale aj radoostiach. Boli sme jednotné v názoroch. Moje modlitby však pokračovali. Asi po dvoch mesiacoch sa kolegyňa, ktorá sedela oproti mne, priznala, že čaká dieťaťko.

Odzrazu sa v kancelárii začala meniť atmosféra. Rozhovory o tehotenstve, deťoch, vecičkách pre bábätko... Netrvalo dlho a dozvedela som sa, že aj druhá kolegyňa čaká dieťaťko. V tom čase vystriedal nový riaditeľ starého a vo firme sa začali diať zmeny. Veci, ktoré starý riaditeľ zamietal, sa odrazu dali uskutočniť. Nový riaditeľ si vyhradil čas pre každého. Bol otvorený, veľa sa pýtal, aby zistil, kde sú problémy, a mohol ich riešiť. Po krátkom čase vedúci výroby dostal výpoveď, lebo nový riaditeľ nebol spokojný s jeho prácou. Ja som dostala ponuku zmeniť vo firme pracovnú pozíciu, ktorú som aj prijala. Odvtedy si veľa ľudí v mojom okolí všimlo, že už nechodím taká utrápená a som šťastná. Všetko, čo sa udialo, vnímam ako zázrak, odpoveď na modlitby a ďakujem Bohu, že koná v mojom živote.

mama z MM

Často počujem, ako ľudia nariekajú, prečo Boh jednoducho nepríde medzi nás a nepovie: *Tu som, splním ti všetko, čo si žiadaš...* Aj ja som do určitého času podobne zmýšľala. A nielen to. Dávala som mu stále otázky – prečo a prečo a prečo...?! Ale žiadnu odpoveď som nepočula. Pán je však veľmi trpezlivý a pomaly ma pripravoval na stretnutie s ním, počas ktorých sa ho snažím vnímať a počúvať. Najprv mi dal spoznať radosť z ticha. Keď som si ho obľúbila, naučil ma tráviť aj dlhé hodiny pri ňom. Adorácia a ticho sú mojím životom a časom, keď sa môžem ponoriť do Božej prítomnosti, precítiť jeho nežný a jemný dotyk, jeho požehnanie, radosť v srdci a počuť jeho hlas. Pán sa nám v tichu naozaj prihovára.

Keď som išla vlni vo Svite na adoráciu, nevezala som si so sebou Sväté písmo, lebo vždy je v adoračnej miestnosti položené. Tentoraz tam však nebolo. Tak som sa len s veľkou bážňou pozerala na Pána a pocítila som v srdci slová: *Keď budeš sama, otvor si Sväté písmo.* Bola nedeľa. Otvoriť som si ho mohla až doma, neskoro v noci. Boli to tieto slová: *V mnohých takýchto podobenstvách im hlásal slovo podľa toho, ako boli schopní počúvať. Bez podobenstva im ani nehovoril. Ale svojim učeníkom v súkromí všetko vysvetlil. V ten deň, keď sa zvečerilo, im povedal: „Prejdime na druhý breh.“ I opustili zástup a vzali ho so sebou tak, ako bol, na lodi. Boli s ním aj iné lode. Tu sa strhla veľká víchrica a vlny sa valili na loď, takže sa loď už naplňala. On bol v zadnej časti lode a spal na poduške. Zobudili ho a povedali mu: „Učiteľ, nedbáš o to, že hynieme?“ On vstal, pohrozil vetru a povedal moru: „Mlč, utíš sa!“ Vietor prestal a nastalo veľké ticho. Mk 4, 33 – 39*

Keďže bolo už veľmi neskoro, nevládala som rozjímať, čo mi chce Pán tým povedať. Zobrala som program zo Svitu a chcela som si z neho urobiť záložku. Ale predtým som sa ešte raz pozrela, čo všetko je tam napísané, lebo vo Svite som nemala čas dobre si ho obzrieť. A vtedy som uvidela: *Pán Ježiš je s tebou a tvojimi drahými na vašej lodi a spí. Keď sa zrazu strhne v tvojom živote taká búrka, že vlny prikrývajú vašu loď, zobud' ho slovami: „Pane, zachráň nás, lebo hynieme!“ Neboj sa jeho odpovede, lebo určite vstane a pohrozí vetru i moru a v tvojom srdci nastane ticho a pokoj, ktorý bude záchranou nielen pre teba, ale aj pre tvojich drahých.*

Zaspávala som s radosťou v srdci a presvedčená, že vždy, keď budem prežívať ťažké chvíle, budem pamätať na Pánove slová. V septembri 2014 mi mamička ochorela na rakovinu a ja som na utišujúce prísľuby zabudla... Skoro dva mesiace som bojovala so strachom. Veľmi som sa bála o jej život. Ale Pán je verný svojim slovám. Pri adorácii som mu odovzdala svoj strach o mamičku a On ten strach prijal. Do môjho srdca zrazu vstúpil pokoj a ticho. Stále sme na rozbúrenom mori, lenže ani vlny, ani búrky, ani hluk ma neznepokojujú, lebo verím, že Pán ide s nami a akokoľvek sa to skončí, On nás neopusti.

mama z MM

Drahé mamy z MM! Pekne vás pozdravujem z Martina. Chcem sa poďakovať za modlitby za päť súrodencov. Pred časom som prosila za súrodencov, z ktorých jeden náhle zomrel, traja dostali rakovinu a jedna čakala na ťažkú operáciu. Všetko sa udialo v krátkom čase. Traja súrodenci s nádormi sú dnes po chemoterapii stabilizovaní. Je to úžasné. Liečba vyzerá byť úspešná. Operácia dopadla výborne. Mnohokrát ďakujem. Chvála a vďaka nášmu Pánovi. Nech vás odmení za modlitby, nech požehná vaše a naše rodiny. Som rada, že sa môžem aj s ostatnými mojimi prosbami pripojiť k vašim modlitbám. Sila modlitieb matiek je obrovská. Veľmi pekne ďakujem.

Prosím o Božie požehnanie pre vás a všetkých v MM. Veľká vďaka a požehnanie. *mama Zuzana z Martina*

Čo nového v MM

– Vitáme nové skupinky MM v týchto obciach: Andrejová, Báhoň, Bellova Ves, Beňadovo, Bošany, Bratislava – Dúbravka, Bučany, Davidov, Dolné Orešany, Domaňovce, Dubnica nad Váhom, Fulianka (okres Prešov), Hanušovce nad Topľou, Heľpa, Hrubá Borša, Lednica, Lehnice, Liesek, Martin, Morovno, Nitra, Podhradík, Poltár, Považská Bystrica, Prašice, Prešov – Sekčov, Ráztočno, Smižany, Snežnica, Spišské Tomášovce; Sveržov, Stropkov, Svätý Peter, Šamorín, Tomášov, Ťapešovo, Vislanka, Veľký Lapáš, Vyšná Šebastová, Žilina – Solinky.

– Na začiatku prázdnin sme mali v našom komunitnom dome v Bratislave dve stretnutia. Jedno pre matky komunity – sú to mamy, ktoré boli v MM takmer od začiatku; a druhé pre diecézne koordinátorky. Obidve stretnutia boli veľkým požehnaním pre nás všetky a veríme, že aj pre celé Slovensko, lebo sme sa modlili za všetky mamy, ktoré sú v MM.

– Koncom júla prišla na návštevu do Bratislavy do nášho komunitného domu naša zakladateľka Veronica aj s Carolyn, národnou koordinátorkou Anglicka. Prišli len na tri dni, aby sa porozprávali s mamami z nášho spoločenstva. Veľmi sa im v našom dome páčilo a ďakovali za všetkých, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričínili k jeho obnove. Boli nadšené aj z nášho spoločenstva a povedali, že také spoločenstvo ešte nevideli a že sme darom pre celý svet. Veronica rozhodla, že národnou koordinátorkou MM na Slovensku bude naďalej mama Jana Pajanová. Vytrvajme v modlitbe za ňu a za rozlíšenie, kto má po nej prísť slúžiť matkám v MM na Slovensku.

– Minulý rok sme dostali pre MM nové auto. Vníмали sme to ako dar z neba. Dostali sme ho deň pred prvým diecéznym stretnutím. Naša zakladateľka Veronica nám však pri návšteve u nás povedala, že MM nemôžu mať auto, že sme sa mali pred jeho kúpou opýtať, či ho môžeme prijať. Tak to je pravda, ale vtedy nám to, žiaľ, ani nenapadlo. Museli sme sa Veronice zaviazat', že auto predáme a peniaze vrátíme mamám, ktoré nám naň prispeli. Bolo to ťažké, lebo auto nám veľmi pomáhalo, ale v poslušnosti Veronice sme auto predali a peniaze vrátili. Zistili sme, že sa dá žiť aj bez neho. Chodíme vlakom a autobusmi a stretávame mnohých ľudí, ktorých by sme inak nestretli. A najmä chodíme peši a ďakujeme za zdravé nohy, ktoré sme už považovali za samozrejmosť. Dlhé prechádzky s modlitbou ruženca sú naozaj darom od Pána. Prosíme, nech sa Pán oslávi aj v tejto situácii. Veď on najlepšie vie, čo a kedy potrebujeme.

– Vytlačili sme knižičky MM s novým logom na obale. Preklad slov okolo obrázka je teraz vernejší anglickému originálu a znie: *Láska matiek premáha svet*. Vnútro knižičky sa nezmenilo.

– Chystáme do tlače nové vydanie knihy *Radosť z odovzdania sa*. Pretože v angličtine je názov knihy *Joy of Surrender unto Him!*, rozhodli sme sa toto nové vydanie s malými úpravami nazvať *Radosť z odovzdania sa JEMU!* Obsah knihy je ten istý. Prosíme o modlitby, aby aj toto nové vydanie bolo požehnaním pre všetkých, ktorí knihu budú čítať. Doteraz sme vydali z prvého vydania 10 500 kníh a už máme len pár.

– *Už ma nebaví chodiť do skupinky MM, lebo ma to tam už nenapľňa*. Aj takéto ponosy sme počuli. Kde je chyba? To je ťažké odhadnúť. Ale riešenie môžeme hľadať len tak, že začneme od seba. Do MM Pán Ježiš povoláva mamy, aby im uľahčil život, aby si navzájom niesli svoje bremená, aby si pomáhali na ceste do neba, ktorá je niekedy v našich rodinách taká ťažká. Ak necítíme z MM úľavu, neprežívame pokoj, tak sa musíme pýtať samy seba, či sme naozaj otvorili svoje srdce Duchu Svätému na začiatku našich modlitieb, alebo sme tam prítomné len telom, ale v duchu riešime neustále svoje problémy. Hovorí sa, že z manželstva si môžeš zobrať len toľko, koľko tam prinesieš. Do MM musíme priniesť len naše otvorené srdce. Nič viac. Všetko ostatné nám Pán Ježiš cez Ducha Svätého dá. Keď je naše srdce zavreté, teda keď si chceme veci riešiť samy, je to ako s prázdnu fľašou, ktorá je zaštupeňovaná. Zbytočne do nej budeme liať aj tie najlepšie nápoje, zostane prázdna. A možno len nedodržujeme usmernenia, ktoré nám Pán Ježiš dal pre MM. Pozrime si video o MM a porozmýšľajme, či dodržujeme všetko, o čo nás Pán Ježiš v MM žiada. Alebo si zavolajme do skupinky koordinátorky z našej oblasti, alebo sa môžeme prísť pomodliť do komunitného domu v Bratislave. Nedajme sa znechutiť, ale hľadajme príčinu našej nespokojnosti s modlitbou v skupinke. Pán Ježiš nám určite pomôže a ukáže nám, kde je chyba.

mamy zo spoločenstva národnej koordinátorky

Služba prekladateľky pre MM

Pred sedemnástimi rokmi som bola na dovolenke s rodinami z celého Slovenska. Bola som tam sama s mojimi šiestimi deťmi. Hneď prvý deň som si všimla veľmi milú mamu, ktorá ešte kojila svojho synčeka a tiež tam bola sama so štyrmi deťmi. Rýchlo sme sa skamarátili a počas nočnej adorácie sme sa prihlásili na rovnakú hodinu. Tam, pred eucharistickým Ježišom, sa začalo naše skutočné priateľstvo. Rozprávala som jej o MM a pozvala som ju na stretnutie s Veronicou, aby nám prekladala. Od toho času s nami mama Anka chodila na všetky medzinárodné konferencie a cez ňu sme sa dozvedali o spiritualite MM aj o všetkom novom, čo sa udialo na celom svete vďaka MM. Celé roky mi prekladala mejlovú korešpondenciu s Veronicou. Mnohí ľudia si mysleli, že sme sestry. ☺

Na budúci rok si vo Svite pripomenieme 20 rokov od vzniku prvej skupinky MM na Slovensku. Mnohé z nás vedia, aké veľké veci urobil s nami Pán cez MM. Aj vďaka tomu, že nám mal kto prekladať. Mama Anka Decká bola nielen našim hlasom, ale často i srdcom. Aj tento rok v Betleheme aj v Ríme sme mohli počúvať a rozumieť všetko, čo nám hovorila Veronica aj ostatné mamy a kňazi vďaka Ankinmu simultánnemu prekladu.

Chcem vás všetkých poprosiť, aby sme spolu ďakovali za jej život a vyprosovali jej všetky milosti, ktoré potrebuje. Nech ju Pán chráni a vedie, aby jej srdce prekypovalo vždy radosťou a pokojom. Poprosme aj za jej rodinu, aby sa v živote ich všetkých vyplnila Božia vôľa celá. Ďakujem vám. *S láskou mama Jana*

Podakovanie

Mám pre vás dobrú správu. Už je to skoro trištvrte roka, čo som vás prosil o modlitbu za mladú mamičku, ktorá po pôrode išla na zákrok a ostala v kóme so zápalom brušnej dutiny. Lieky jej nezaberali a mala takú silnú otravu brušnej dutiny, že jej vypísali úmrtný list.

Pán nám ukazuje, že môže všetko, a tá mamička už je doma! Sami lekári neverili, že môže prežiť. Mala otvorenú brušnú dutinu a všetko bolo čierne a zlepené. Nedalo sa nič robiť. Jediné, čo hovorili, že je v jej prospech, že je mladá a silná a že potrebuje zázrak.

A ten sa stal. Keď išla domov k svojmu bábätku, mala ešte umelý vývod. Ďakujem vám za vaše modlitby. Prajem vám požehnané dni a veľa viery, nádeje a lásky. *Paľo*

Milé mamy, na slovíčko

Milé mamy, Modlitby matiek na Slovensku sa začali v apríli pred devätnástimi rokmi. Začali sme sa spolu modliť s mamou Ankou tu v Bratislave a vznikla prvá skupinka MM. Po niekoľkých rokoch sa k MM pridalo veľa mám a my sme okrem svojho malého spoločenstva utvorili ešte jedno, ktoré sa modlilo a staralo o všetky skupinky MM. Pozvali sme mamy, ktoré mali záujem slúžiť v MM. Všetky sme boli mladé a pomaly nás Pán pripravoval na našu službu pre vás všetky.

Spomínam si, ako postupne začali mamy v tejto skupine duchovne rásť, a ja som sa z toho netešila. Bolo to také zvláštne. Nevedela som pomenovať to, čo prežívam. Predkladala som to Pánovi a pýtala som sa, čo to je? Veľmi rýchlo som prišla nato, že je to obyčajná ľudská duchovná závisť. Bolo to niečo, čo ma samú zaskočilo, čo som neočakávala a čo ma postavilo zoči-voči problému, ktorý bol problémom len a len môjho srdca. Zdalo sa mi, že som nikdy nikomu nič nezávidela, s inými som sa neporovnávala, vždy som sa vedela radovať s radujúcimi. Prečo teraz závidím, pýtala som sa sama seba aj Pána Ježiša. A čo mám s tým robiť?

Z milosti Božej som dosť rýchlo našla východisko. Začala som ďakovať za mamy v našej novej skupinke. Keď som zbadala nejaký aj najmenší pokrok v duchovnom živote u niektorej, začala som Pánu Bohu za tú mamu ďakovať. Nebolo to ľahké. Musela som byť na seba veľmi prísna. Ale pomohlo to. Pán ocenil moje rozhodnutie a postupne sa mi ďakovalo ľahšie a ľahšie a po nejakom čase som dostala dar veľkej radosti z duchovného dozrievania každej mamy. Uvedomila som si, že sme ako orchester – každá hráme na inom nástroji, ale každá sme rovnako dôležitá a jedinečná.

Drahé mamy, píšem túto svoju skúsenosť, lebo viem, že v MM nás Pán skúša, brúsi, čistí a tieto skúšky sú niekedy ťažké aj boľavé, ale keď vydržíme, Pán nás požehná. Buďme veľkodušné a prosme, aby sme sa dokázali radovať s radujúcimi, aby sme sa neporovnávali, ale dokázali ďakovať za mamy z našej skupinky, za konkrétne veci, ktoré vidíme. Veľmi to potrebuje tento svet a aj my sami. Denne sa modlime za ochranu našej skupinky a za jednotu sŕdc a myslí. *mama Jana*

Začínajúce skupinky MM

Milé MM, s veľkou radosťou v srdci vám chcem oznámiť, že aj u nás v Davidove sme sa začali stretávať na MM. Naša skupinka pozostáva zatiaľ zo šiestich mám: 4 fyzické mamy a 2 duchovné. Prosím Pána, aby nám stretnutia požehnával a zároveň aby nám ukázal, ako ďalej. S pozdravom a veľkou vďakou za vás a túto komunitu *mama Katka*

Sláva Isusu Christu. Chceli by sme sa zaregistrovať ako nová modlitebná skupinka MM. Sme tri mamy, ktoré sa stretávame raz týždenne vo Fulianke okres Prešov na modlitbách. Modlitby nás veľmi oslovili a učíme sa Bohu dôverovať. Máme deti, ktoré veľmi milujeme, a chceme sa za ne spolu modliť. *mama Kvetka*

Pochválený buď Ježiš Kristus! Utvorili sme novú skupinu MM, a preto sa hlásime, aby sme sa zapojili do veľkej rodiny modlitebných skupín. Sme tri matky, ktoré majú postihnuté deti. Modlíme sa striedavo v Nitre a vo Veľkom Lapáši. Stretnutia nás veľmi obohacujú. Tešíme sa, že budeme patriť do vašej rodiny. mama Iveta

Pochválený buď Pán Ježiš Kristus, sme nová skupinka šiestich mamičiek na materskej dovolenke, ktoré oslovili modlitby matiek. Stretávame sa každý pondelok o deviatej spolu s našimi detičkami, ktoré máme doma. Tieto modlitby sú pre nás veľmi povzbudzujúce a dávajú nám silu do celého týždňa. mama Mária, Dubnica nad Váhom

Pod'akovanie za 2 percentá z daní

Drahé mamy, ďakujeme za veľké srdce a otvorené dlane každému, kto nám prispel 2 percentami daní na našu službu pre vás. Ďakujeme aj za každú modlitbu, obeť, za každý prejav lásky a pochopenia. Sme zjednotení v láske a vďakyvzdání Pánovi za to, že sme sa stretli a že si môžeme pomáhať tak, ako kto môže. Vďaka vám môžeme poslať aj tento LIST MM, môžeme vydávať nové knižky, starať sa o náš komunitný dom v Bratislave a chodiť na stretnutia s vami do vašich farností. Pán Boh miluje štedrého darcu. Nech vás bohato odmení. Za MM s vďakou mamy z MM

Slovo na záver

Milé mamy, v jednom príhovore Svätý Otec František pozval všetkých ľudí, aby boli hlásateľmi novej nádeje, že *najlepšie víno je to, ktoré sa ešte len bude piť...* Započúvajme sa srdcom:

V rodine sa konajú zázraky s tým, čo máme; s tým, čím sme; s tým, čo kto má k dispozícii. Často to nie je ideálne, nie je to to, o čom snívame, a ani to, čo „by to malo byť“. Nové víno svadby v Káne sa rodí v kamenných džbánach určených na očisťovanie, to znamená na miestach, kde všetci odkladajú svoj hriech: „Kde sa rozmnožil hriech, tam sa v miere oveľa väčšej ukázala milosť“ (Rim 5,20).

V každej z našich rodín i v spoločnej rodine, ktorú všetci tvoríme, sa nič neodpisuje, nič nie je neužitočné. Tesne pred začatím jubilejného Roka milosrdenstva koná Cirkev riadne zasadanie biskupskej synody venované rodinám, aby dozrelo pravé duchovné rozlišovanie a našli sa konkrétne riešenia mnohých ťažkostí a vážnych výziev, ktorým musí rodina v našej dobe čeliť. Vyzývam vás, aby ste zintenzívnili svoje modlitby na tento úmysel, aby dokonca i to, čo sa nám javí nečistým, pohoršuje nás, či desí, Boh nechal prejsť svojou hodinou a premenil na zázrak.

Všetko sa začalo, pretože „už nemali víno“, a všetko sa mohlo uskutočniť, pretože jedna žena – Panna Maria – bola pozorná, dokázala odovzdať svoje starosti do rúk Božích a konala múdro a odvážne. Nie je však menej hodný zmienky konečný výsledok: vychutnávali to najlepšie víno. A to je dobrá správa: najlepšie víno je to, ktoré sa ešte len bude piť; to, čo je najlahodnejšie, najhlbšie a najkrajšie, rodina ešte len dostane.

Príde čas zakúšania každodennej lásky, keď naše deti znovu objavia priestor, ktorý zdieľame, a starci budú mať podiel na každodenných radoostiach. To najlepšie víno sa dostane každému, kto má odvahu mať rád. A bude ho dostávať, aj keby všetky ukazovatele a štatistiky hovorili opak. Najlepšie víno dostanú tí, ktorí sa dnes pozerajú na to, ako sa všetko rúca. Šepkajte si to a verte: to najlepšie víno príde, šepkajte to zúfalým a tým, ktorí málo milujú. Boh sa vždy približuje tým, ktorí zostali bez vína a majú na pitie len sklúčenú myseľ. Ježiš uprednostňuje to najlepšie víno pre tých, ktorí si z toho či onoho dôvodu teraz uvedomujú, že rozbili všetky džbány.

Tak ako nás k tomu povzbudzuje Mária, robme „všetko, čo nám ON povie“, a budme vďační, aby nám v tejto našej dobe a v tejto našej hodine toto nové a lepšie víno vracalo radosť byť rodinou.

Vyprosujeme si túto milosť navzájom. Spojené v láske a modlitbe.

mama Jana a mamy z MM

Naša adresa:

Modlitby matiek, P. O. Box 137, 851 00 Bratislava 5, č. tel.: 02/6241 2629; 0915/195 582.

Mejlová adresa: info@modlitbymatiek.sk; internetová stránka: www.modlitbymatiek.sk;

číslo účtu hnutia MM vo VÚB: 1336127456/0200

Oznamy**1.) Národní konference MM v Brně v ČR**

Milé mamy, v Brně bude v októbri národní konference MM. Viaceré ste nás žiadali o podrobnosti o tomto stretnutí. Posielame vám program a kontakt na mamy v ČR.

Program národní konference Modliteb matek 23. – 25. 10. 2015

„Chválíme Boha a děkujeme mu za milosti, které jsme přijaly skrze MM.“

Pátek 23. 10. 2015 17:30 h mše sv. v kostele sv. Rodiny na Grohově, celebruje R. D. Mgr. Jindřich Čoupek; 18:30 h slovo duchovního otce Šebestiána; 19:00 h večer chval; 19:45 h sliby do komunity Solace, adorace;

Sobota 24. 10. 2015 od 7:30 h registrace v KCMT; 8:30–9:00 h ranní chvály; 9:00–9:30 h zahájení; 9:30–11:00 h svědectví koordinátorek MM z okolních zemí; 11:00–11:30 h přestávka; 11:30–12:30 h mše sv. v kostele Nejsvětější Trojice, celebruje R. D. Mgr. Šebestián Pavel Smrčina OFM; 12:30–15:00 h oběd; adorace; zpověď; 15:00–16:00 h sdílení ve skupinkách „Co v mém životě znamenají MM? Změnila jsem se já sama skrze tuto modlitbu? Mohu svědčit o tom, jak Bůh působí skrze MM?“; 16:00–17:30 h svědectví; 17:30–18:00 h přestávka; 18:00–19:45 h Modlitba matek; 19:45–21:30 h agapé;

Neděle 25. 10. 2015 9:15–10:15 h mše sv. v kostele sv. Rodiny, celebruje R. D. ThLic. Dominik Valer OFM; 10:15–12:15 h dotazy, reflexe; 12:30 h společný oběd, rozloučení.

Místo konání: KC Semilasso; kostel sv. Rodiny, *Palackého třída 832/126, 612 00 Brno-Královo Pole; Grohova 107/10, Brno, Česká republika; Každá účastnice setkání musí mít vlastní přihlášku* (ne společnou). Všetky d'alsie informácie sa dozviete na stránke www.modlitbymatek.cz.

2.) Oslavy 20. výročia MM v Londýne vo Westminsterskej katedrále

Posledný októbrový deň, presne 31. v sobotu, budú v Londýne oslavy 20. výročia MM. Naša zakladateľka Veronica srdečne pozýva mamy z celého sveta. Musíte si však samy zaobstarat' dopravu aj ubytovanie aj tlmočenie, ak neviete anglicky. Doteraz prisľúbili účasť mamy z 13 krajín.

Začiatok je o 10.00 hod (anglického času) v hale Westminsterskej katedrály a stretnutie sa zakončí svätou omšou, ktorú bude celebrotat' biskup Peter Doyle špeciálne pre mamy z MM.

Všetky ste srdečne pozvané. Ak sa rozhodnete ísť, prosím, ozvite sa nám, aby sme mohli poslat' správu Veronice do Anglicka. Je to dôležité pre organizátorov, aby vedeli približný počet. Ďakujeme za pochopenie.

Kto sa môže ľudským okom pozrieť na tento malý žalud'
a vidieť v ňom schopnosť vyrásť na veľký dub?

A kto sa môže ľudským okom pozrieť na malú skupinku matiek modliacich sa v prednej izbe za deti
a vidieť schopnosť modlitebného hnutia matiek rozrásť sa do toľkých krajín?